

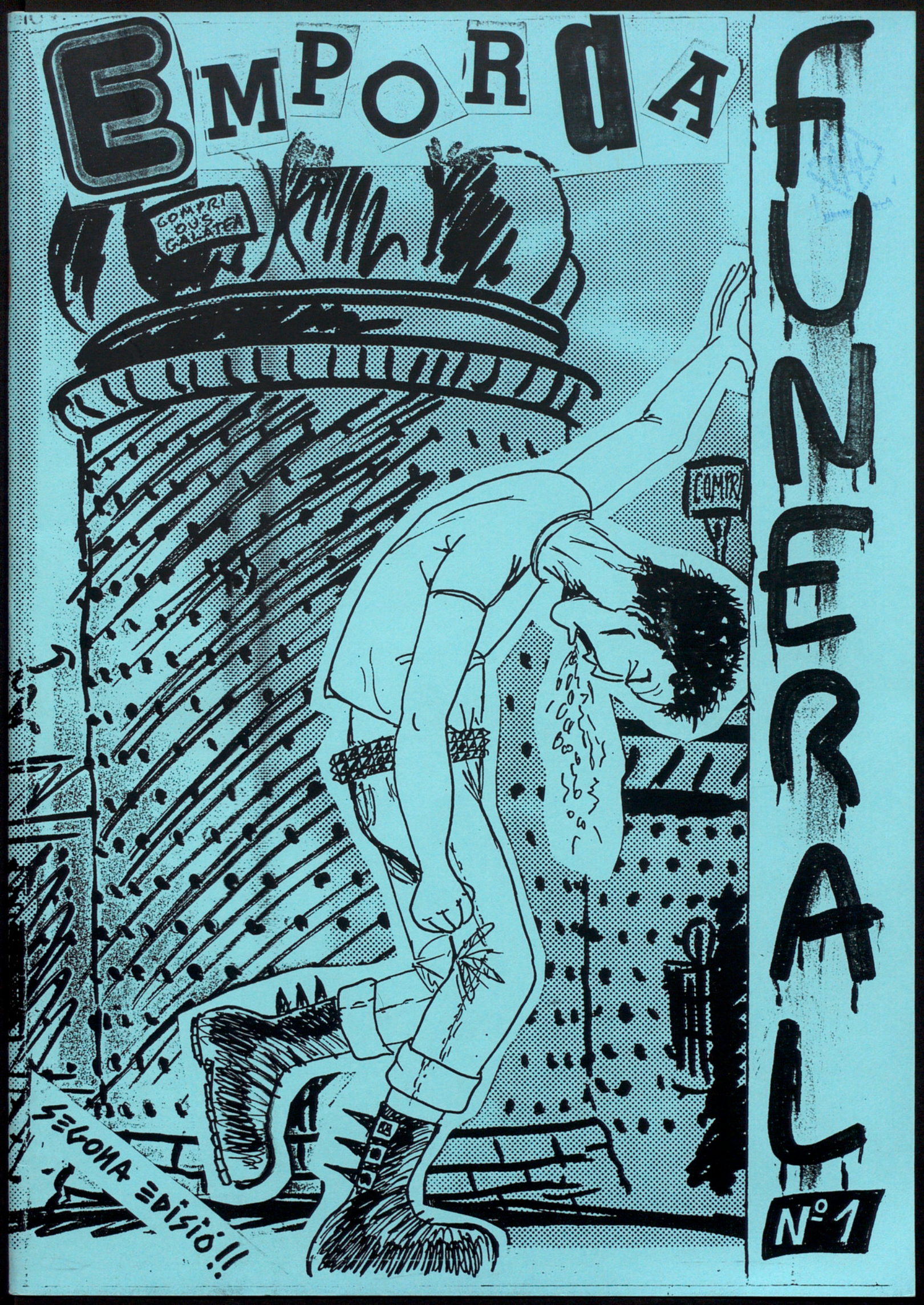
EMPODA

COMPRI
DUS
GALATEA

FUNERARIA

Nº 1

!!oisiã= +noç=

SUMARI & EDITORIAL

- 1.-PORTADA (ANTON)
- 2.-EDITO/SUMARI
- 3.-"UNA FABULA MORAL DELS NOSTRES DIES" una bedé d'ANTON
- 7.-LES DESGRACIES DE L'EMPORDA segons ARMANDO BULLA i ANGEL CUSTODI
- 8.-"ELLS EN DIUEN YOPO" còmic de PERE RIPOLL
- 15.-ILLUSTRACIO
- 16-17.-POSTER? CENTRAL per SEBASTIA ROIG
- 19.-"UN DIBUXXO QUE EM DECIDEIXO..." per RICARD SNEYERAS
- 18.-MES ILLUSTRACIO
- 20.-"ASCENSOR" història i ninots de FURIA
- 21.-SABRINA vista per PERE MACAU
- 23.-"AUTOMATICS"
- 24.-"SCRATCHIN'TIME" per SEBASTIA ROIG
- 25.-TEMA DEL DIA: LA MASCOTA DELS COLLONS
- 26.-"FOC" de PERE RIPOLL
- 27.-JARDINS DE STONIA contribució dadaista de SEBASTIA ROIG
- 28.-"EL POETA GALACTIC" de PERE RIPOLL (again)
- 29.-"CONTE" moralitzant d'ANTON
- 30.-POEMES d'ANGEL CUSTODI
- 31.-LA BASCA
- 32.-CONTRAPORTADA (NOTNA)

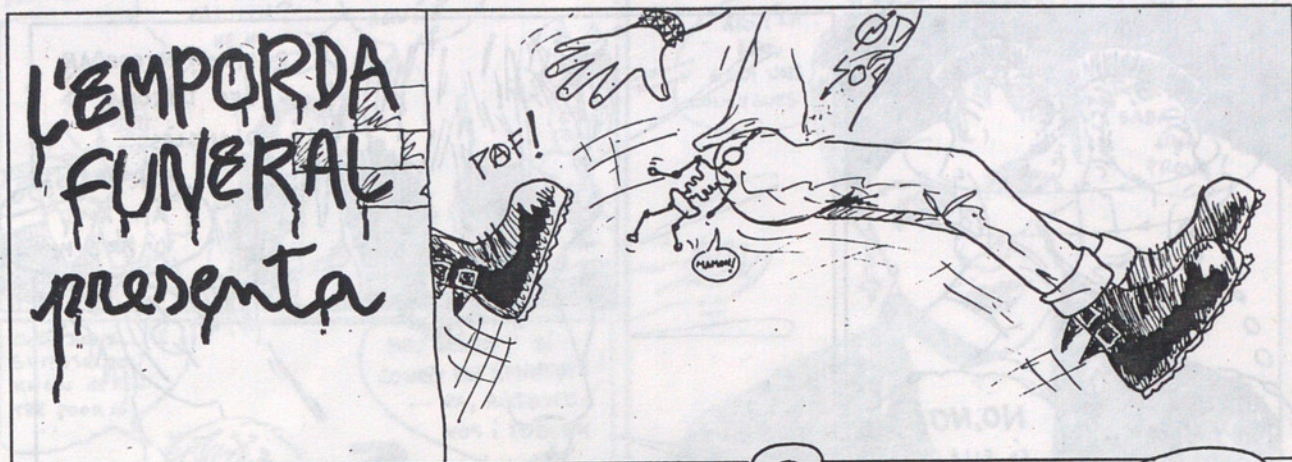
Que sí, col·legues, these are the days of
miracle and wonder, com deia aquell. La sorpresa
més sorprenent pot sorprendre'ns de mà mateix...
anem d'alucinada en alucinada.

En una de les nostres reunions sectàries en honor
del déu OHNANOS va arribar un individu amb
l'EMPORDA sotal braç. Ideal per encendre la fo-
gura! Abans, però, llegim: "PHIGUERES ES FELIÇ"

Intrigats, deixem els ritus per esbrinar l'entrellat
d'aquest turbi assumpte: "Es tractarà d'una senyor
acognomat Phigueres i que -afortunat ell- és feliç?"
- apunta un. "En tot cas no viu a Phigueres" - saltà
l'altre. El pringat del racó es revifa tot d'una
i la deixa anar: "Potser es referix a la nostra
siutat!!"

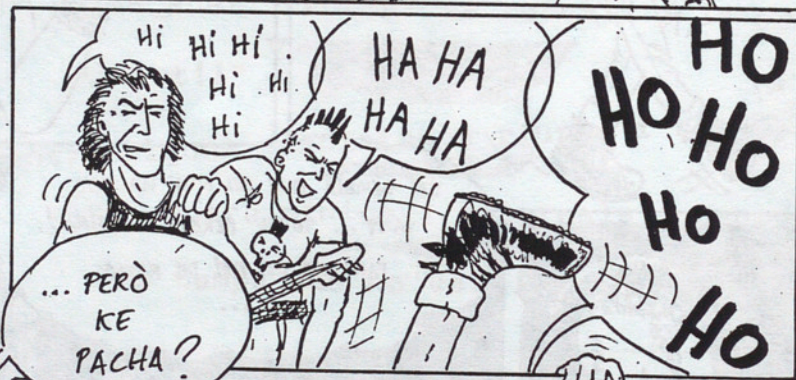
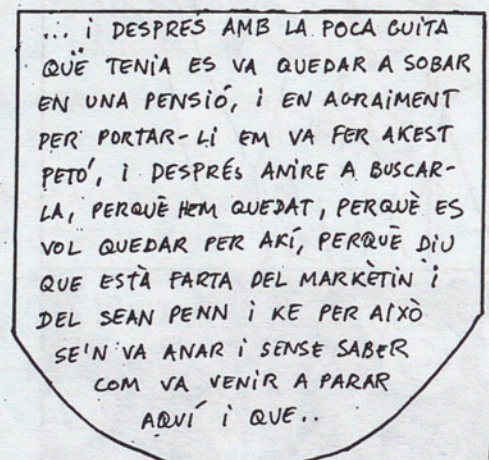
Mentre alguns esclaten a riure, i d'altres se'l
miren entre cínics i paternalistes, penso:
"Fa temps que no vaig al cementiri"

L'EMPORDA FUNERAL - NOUN - FANSIN DE
KOMIX I ALTRES ROTLLOS EDITAT SENSE
ANIM DE LUCRE I NO APROVAT PER LA CO
MISSIO DE BOTIGUERS. - PER IMPROPERIS,
CONSULTES O COL·LABORACIONS DIRIGIR-SE
A PERE RIPOLL (C/Sant Vicenç, 25) O A
FRANCÈSC ANTON (C/L'Oliva, 69, tel.
50 40 91)- DEMANEM AL SENYOR MOEBIUS
QUE DEIXI JA DE TRUÇAR; HOME!- AGRAIM
LA COL·LABORACIO DE DAMM PER LA BONA
ESTRELLA QUE ENS HA PORTAT - BOINA!

... I ELS EXPLICA LA COSA...

MITJA HORA
DESPRES ...

JA ESTAS SERÉ,
CAPULLU?
HE, HE...

JA SÓC
AQUI!

O.K. BOYS ... I
SUPPOSE YOU
KNOW « KILL
THE POOR »
...

ONE,
TWO,
THREE...

HEU SENTIT? SI
CONEIX ELS KENNEDYS!
... VA, AIXEQUEU-
VOS I TOQUEU

HEU
OBSERVAT
COM A SIFA
EL MICRO?

AQUI LA
LOU,
AQUI UNS
COL·LEQUES
...

Hi!

VE DISPO-
SADA A FER
UNA
PROVA!

ALL SYSTEMS GO
TO KILL THE POOR
TONITE!

UÁNDERFUL!

XÚ AR GRÉIT ...
DEIXÓ ... UÍL
DU A RÈCORD
AND...

THE
DISCOGRA-
FICS...
... HEM

AL CAP D'UNA ESTONA, A
LA PENSIO...

MMH
COME ON,
BOY!
MMH

I CAN'T
UNDERSTAND
YOU ... BUT YOU'RE
SO NICE ...

OW ... YOU MAKE ME
FEEL LIKE THE
FIRST TIME ... MM

AIXÒ
EM... AH
... SONA!

SETMANES DESPRÉS
... LA VORAGINE!

LA CANTANT MADONNA
DESAPAREGUDA

EXCLUSIVA!
MADONNA REAPAREIX
A CATALUNYA

PUNK LIVES!!!
LA NUEVA MADONNA
ARRASA!

MADONNA A
ZELESTE

ESCANDOLS...

INCIDENTS DESPRÉS D'UN
CONCERT DE LA 'NOVA' MADONNA

ELS PRIMERS
BOLOS, AMB LA
BASCA ATONITA

EL PRIMER SINGLE,
AUTOPRODUÏT AMB
LA GUITA OBTINGUDA

SÍMPTOMES
DE
REBEL·LIÓ

SEMBLA QUE
LA COSA S'ANIMA!

▷ PUNKS, PIJOS
i MÉS
BASCA, JUNTS!
▷ SABOTATGE,
REBEL·LIÓ
▷ SUBVERSIÓ!

YES, ÉS L'ESPERIT
DEL 77 i DEL
68!

LA PASMA
IS
FRIGHTENED!

LA GENT SURT
AL CARRER!

ÉS
L'ANARKIA!

PARCE
QUE VUELT
EN
SÍ...

CABRÓ! PER QUÈ
NO M'HAS HOSTIAT
MÉS FORT?

CHIFLADO!
DEFINITIVAMENTE
CHIFLADO!

*FÍ...

Les Desgràcies de

~~Idolatriat~~

Misèria

~~Estimat~~ lector, aquesta secció va dedicada a ments desgraciades i capgirades com les nostres, a gent que no llença els seus ulls ressentits a un Futur de color rosa-termonuclear, a persones que han deixat de ser persones per pura convicció i que han perdut tota esperança en la Humanitat. I ja veus, com que ni ens valorem a nosaltres mateixos, no ens importa valorar la misèria diumengera-clerical que pateix un Empordà malalt ple de polítics incompresos, poesia florida i burgesos beneïts. Ara bé, ~~idolatriat~~ lector, no et confïis massa: nosaltres també som miserables sempre que podem i no ens fa cap vergonya confeccionar-ho. Com tampoc el sadisme patològic que ens uneix contra els nostres enemics naturals, humanistes i catòlics tots. Bé, ja ens hem presentat prou, almenys per donar a entendre que aquests horribles papers que portes a les mans no són fulls patològics ni "cultura subvencionada". Suficient per que no siguin tan horribles.

Figueres, bressol de tites.

De vegades la Veritat no s'identifica amb la Bellesa ni tampoc amb el Bé. De vegades la Veritat és Dura: "homo homini suus", l'home és un porc per l'home. L'home és aberrant. Primera desgràcia universal. Per aquesta rao l'escrit tan tremend de Pere Corominas, "Les gràcies de l'Empordà", demanava a viva veu el seu complementari.

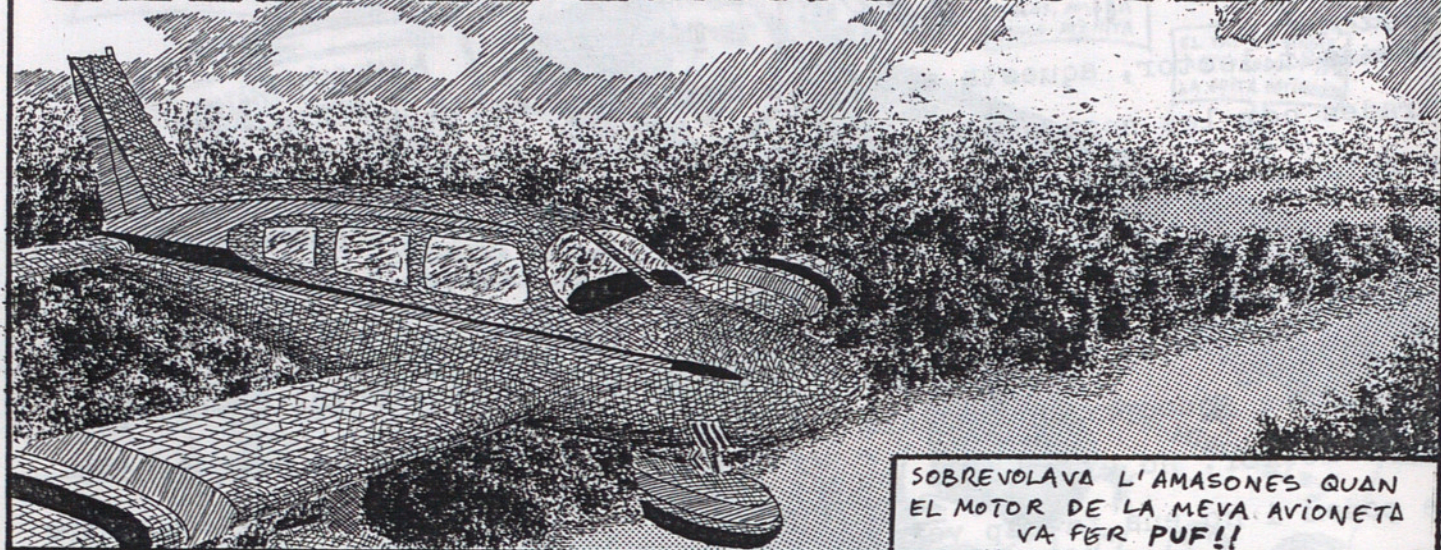
Si ens fos donat de preguntar-nos per la desgràcia més gran de la nostra vila, qui ens vindria primer a la memòria? el seu fill predilecte (=més rendible) en Salvador?, o la Montse, la filla adoptiva que anava per monja de clausura? (malhauradament això no va ocórrer i ara està a tot arreu, com la pudor). Quin empordanícola, fill natural, hereu, batlle, pubilla o sardana és la Magna Desgràcia? I si un cop l'haguéssim trobat ens parlés de la següent manera?:
-Sempre he estat el fill no volgut. Per la meva condició de bastard, d'esperma bord, d'ovulació esgarriada, m'ha estat donat conèixer la gràcia més divina. Perquè n'estic perdudament enamorat, us la robaré. Perquè no pertany a aquesta terra. Perquè és la gràcia més gràcil.

Angel Custodi. &

Armand Bulla

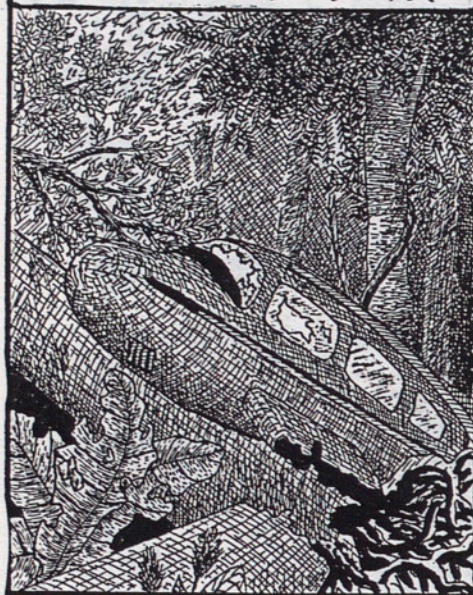
L'Empordà

ELLOS LUTAMAN YOPU

SOBREVOLAVA L'AMASONES QUAN
EL MOTOR DE LA MEVA AVIONETA
VA FER PUF!!

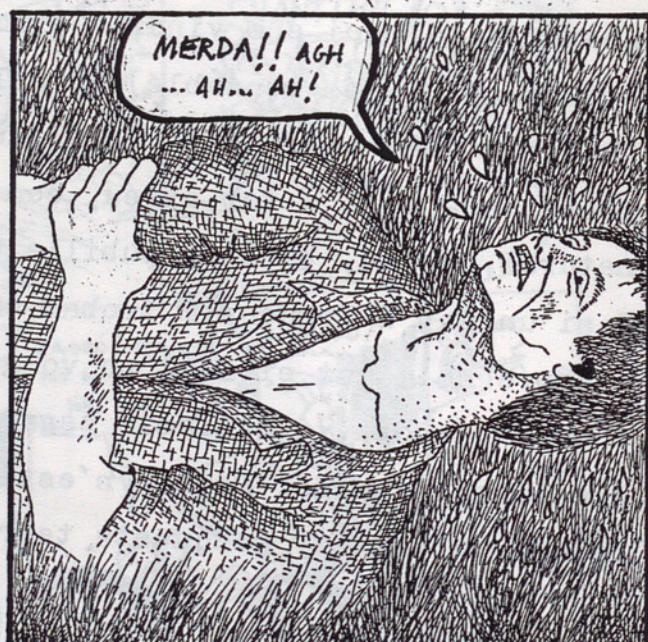
VAIG ATERRAR COM VAIG PODER...

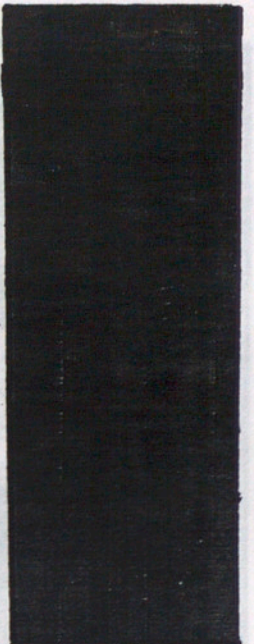
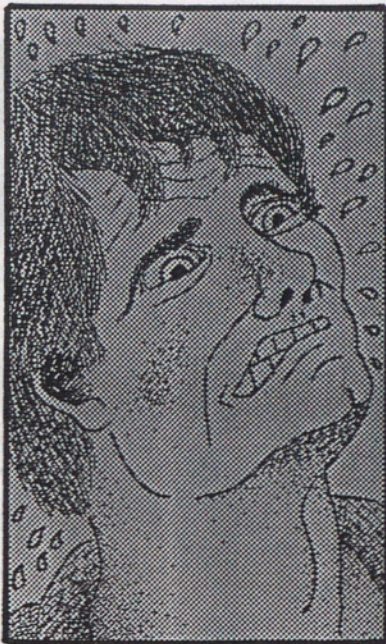

UN COP RECUPERAT DE L'ESPANT, ARMAT
DE VALOR I D'UN PAL, VAIG SORTIR A
INSPECCIONAR LA ZONA.

ELS SOROLLS DE LA SELVA M'ESCAR
RIFAVEN, SOBRE TOT LA IDEA DE
TROBAR-ME UNA SERP. PER AIXÒ
NO DEIXAVA DE MIRAR ON TREPITJAVA.

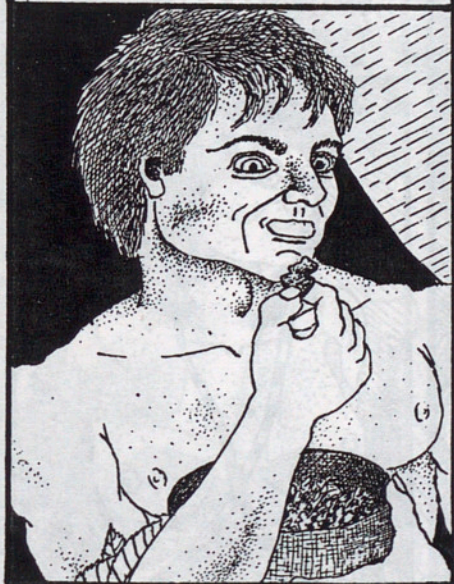
QUAN VAIG OBRIR ELS ULLS...

... VAIG CREURE QUE SOMNIAVA !

PERÒ ERA MASSA DELICIOS PER
SER UN SOMNI.

DE MICA EN MICA EM VAIG VEURE ENVOLTAT D'UN GRAN NOMBRE
D'INDÍGENES...

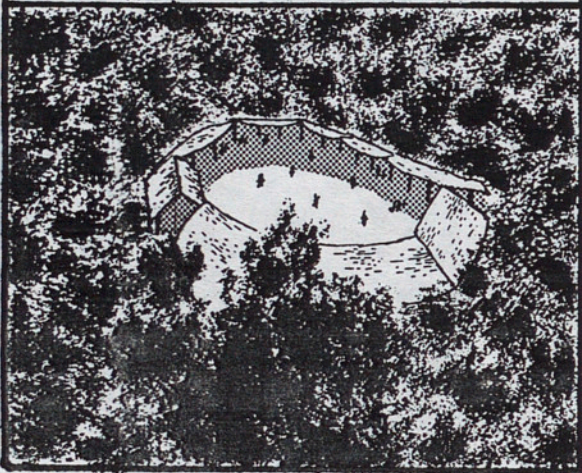
SEMBLAVA COM SI M'ESTUDIessin...

LES DONES NO DUBTAVEN A RIURE...

MÉS TARD VAIG DESCOBRIR QUE NO EREN CANIBALS, SINO YANOSEIS, UNA TRIBU PERDUDA AL MIG DE L'AMAZONES, SENSE CAP CONTACTE AMB LA CIVILITZACIÓ. YO ERA PER ELLS UN NÀPE (ESTRANGER), QUE ERA EL MATEIX QUE DIR UN NO-HUMÀ.

EM VAIG FER AMIC D'EN XAPERIGUA UN NOÏ DE 16 ANYS.

MALGRAT LA SEVA EDAT, JA TENIA TOTS ELS CONEIXEMENTS DE LA TRIBU PER SUBSISTIR A LA SELVA...

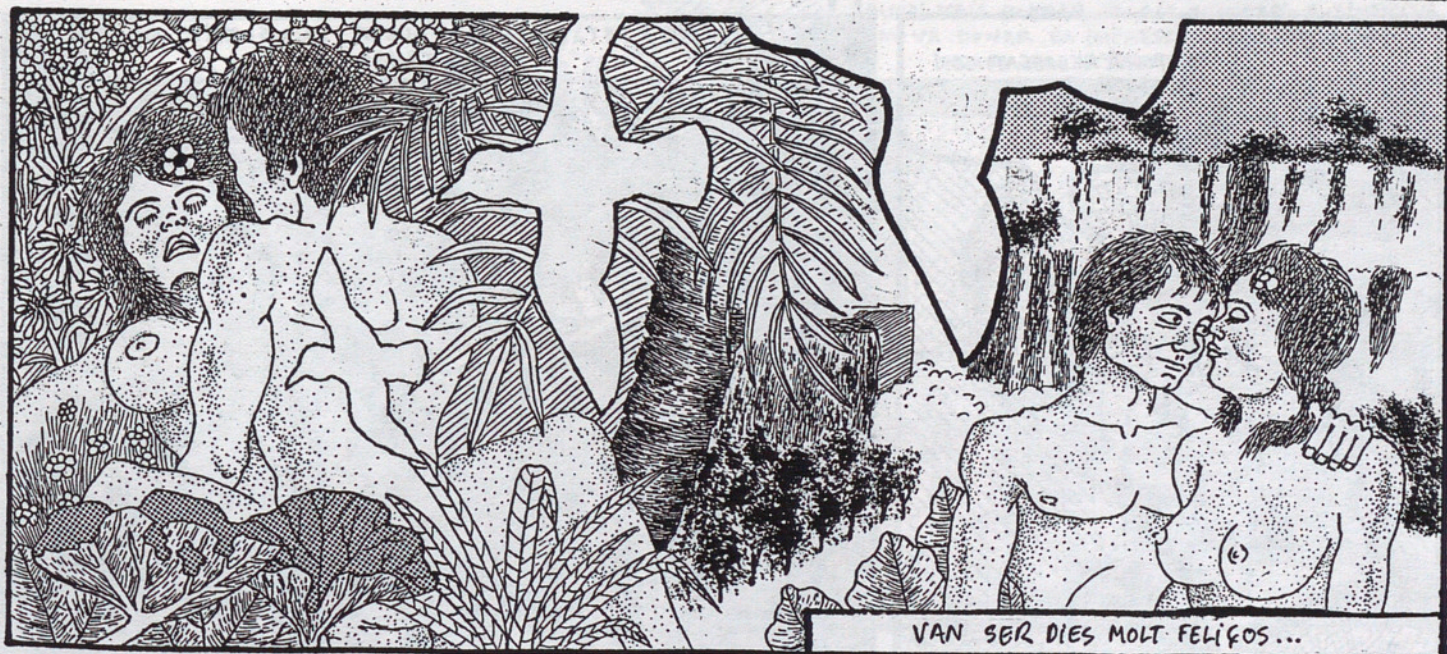
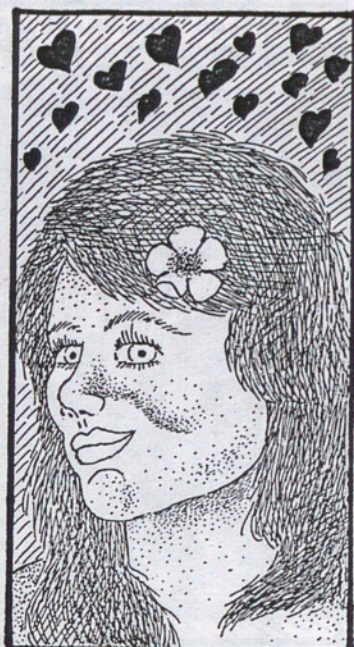
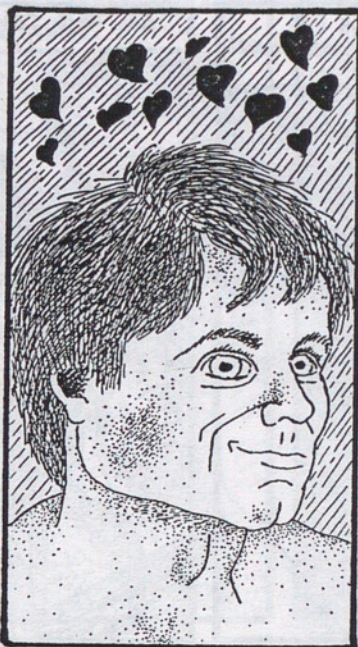
APRENIA ABANS ELL EL CATALA QUE JO EL YANSEY...

BONA PESCA, AVUI!

SEMPRE QUE TORNAVEM AL POBLAT, ALLÍ ESTAVA LA XITAGUA PER REBRE'NS...

VAN SER DIES MOLT FELIÇOS...

... FINS QUE UN DIA, DESPRE'S DE FUMAR-ME UN PORRO (ELLS EN DIUEN YOPO)...

EM VAIG TOMBAR A DORMIR LA MONA.

EL MEU SON VA SER BRUSCAMENT INTERROMPUT.

SEÑOR!... OIGA!
... DESPIERTE!

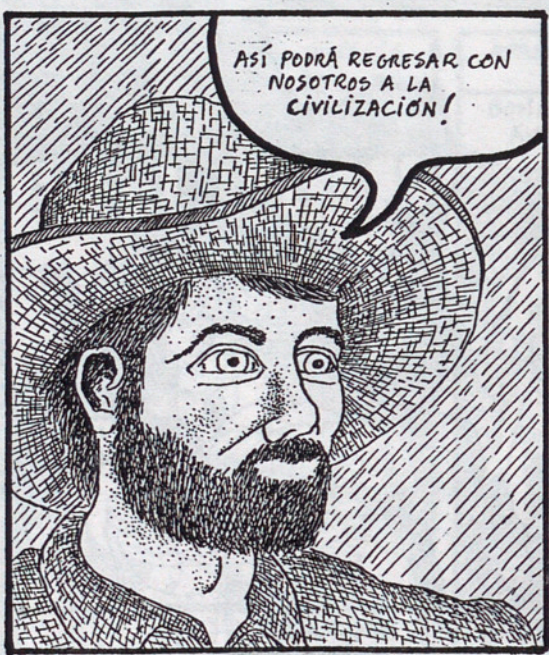
HOLA!... ME LLAMO JOSE PEREZ, PERIODISTA DE LA REVISTA GARSAY ...

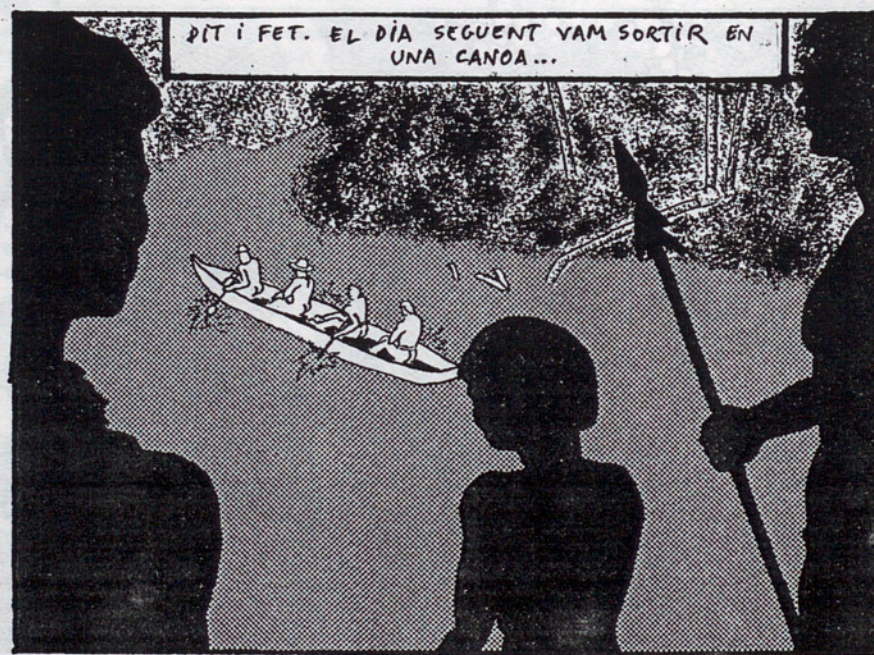
HA TENIDO UD. MUCHA SUERTE DE QUE ENCONTRÁ- RAMOS ESTA TRIBU EN TAN RECÓNDITO LUGAR!

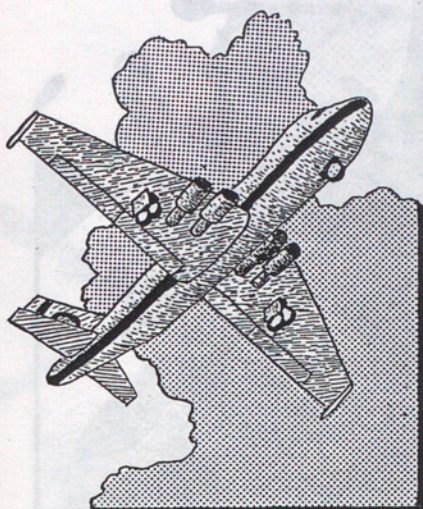

ASÍ PODRÁ REGRESAR CON NOSOTROS A LA CIVILIZACIÓN!

¡IT I FET. EL DIA SEGUENT VAM SORTIR EN UNA CANOA...

DURANT EL CAMÍ, NO VAIG PODER DEIXAR DE PENSAR EN LA XITAGUA...

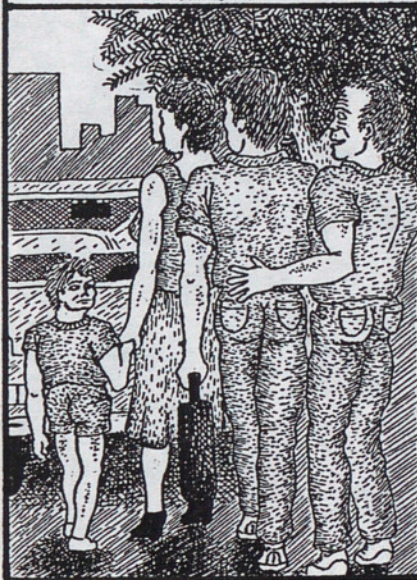
HAVIA DECIDIT QUEDAR-SE AL POBLAT, AMB LA SEVA GENT.

A L'AEROPORT M'ESPERAVA TOTA LA MEVA FAMÍLIA...

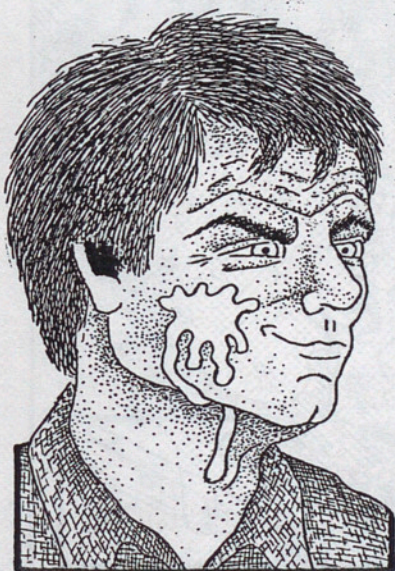
... PERÒ CAP NOIA COM LA XITAGUA.

EN FI!... JA ESTAVA DE NOU A LA CIVILITZACIÓ, REUNIT FELIÇMENT AMB LA FAMÍLIA.

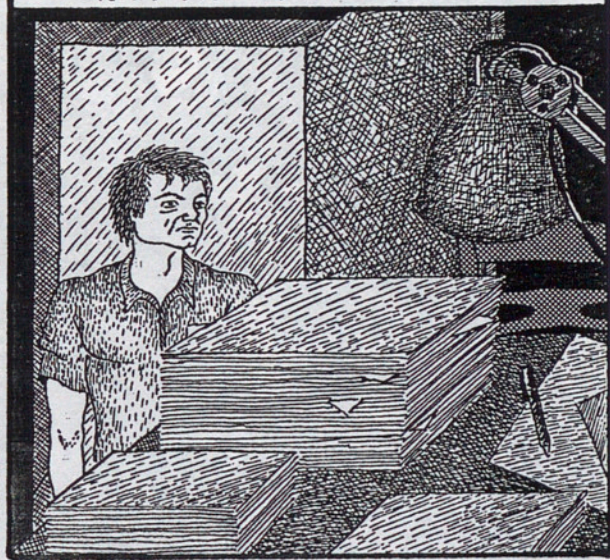
BUM!
BUM!

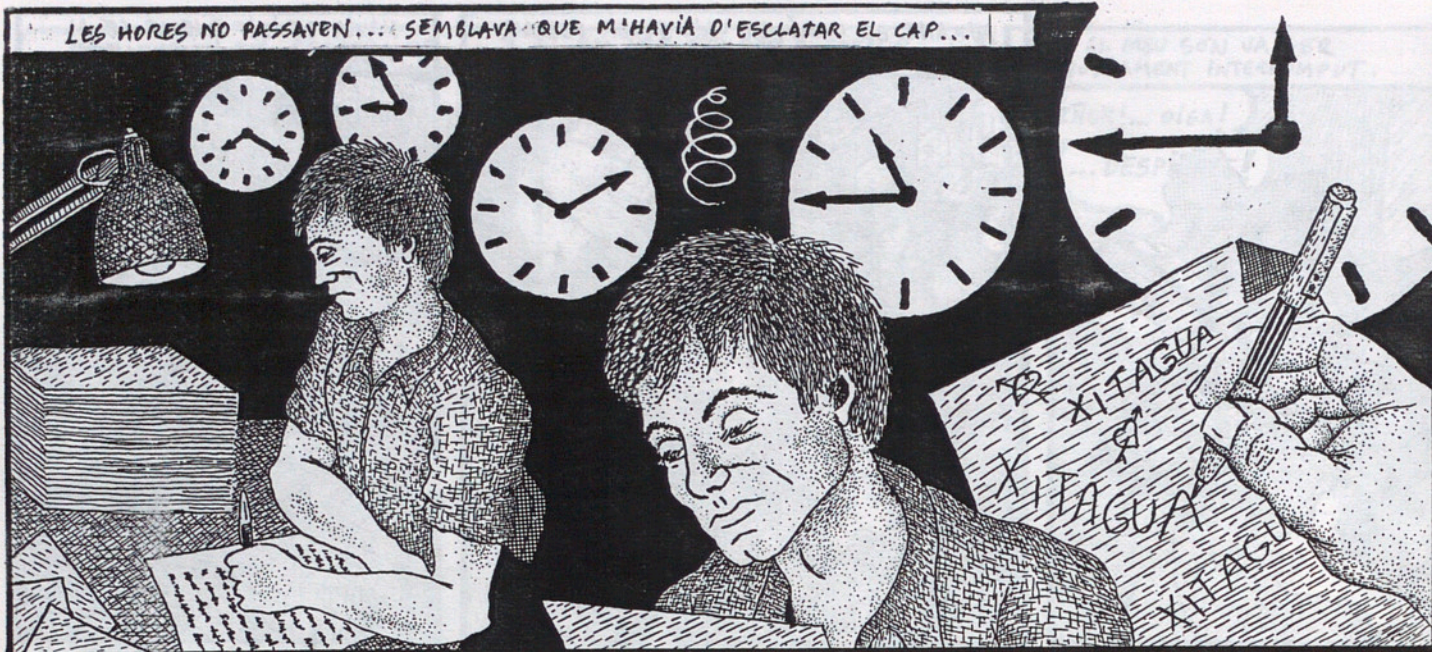
...BUAAAH!
MAMAA!!
BUAAAH!

QUAN VAIG ENTRAR EL DIA SEGUENT A L'OFICINA, EM VA DONAR LA IMPRESSIÓ QUE EL CAP FEIA TEMPS QUE M'ESPERAVA...

LES HORES NO PASSAVEN... SEMBLAVA QUE M'HAVIA D'ESCLATAR EL CAP...

TURÍAK
SALOU...
NATUSI,
PAREOS!

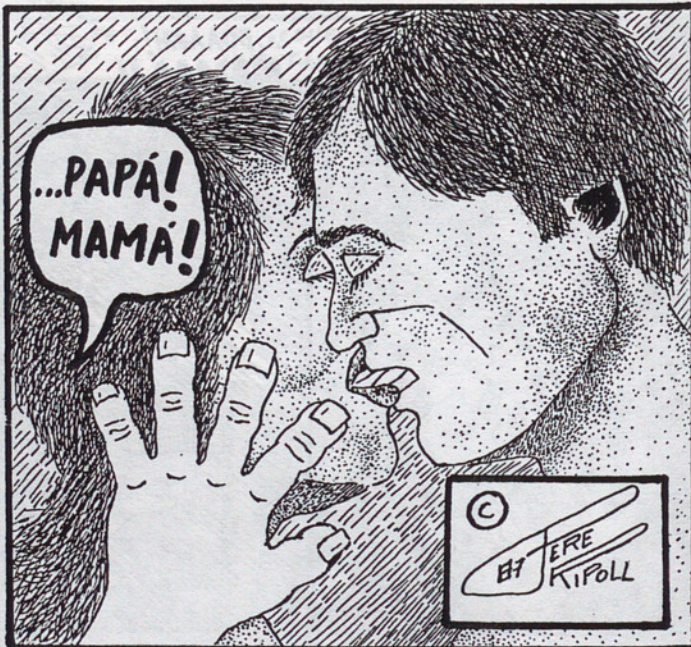
CARAKI TO
LA POE...

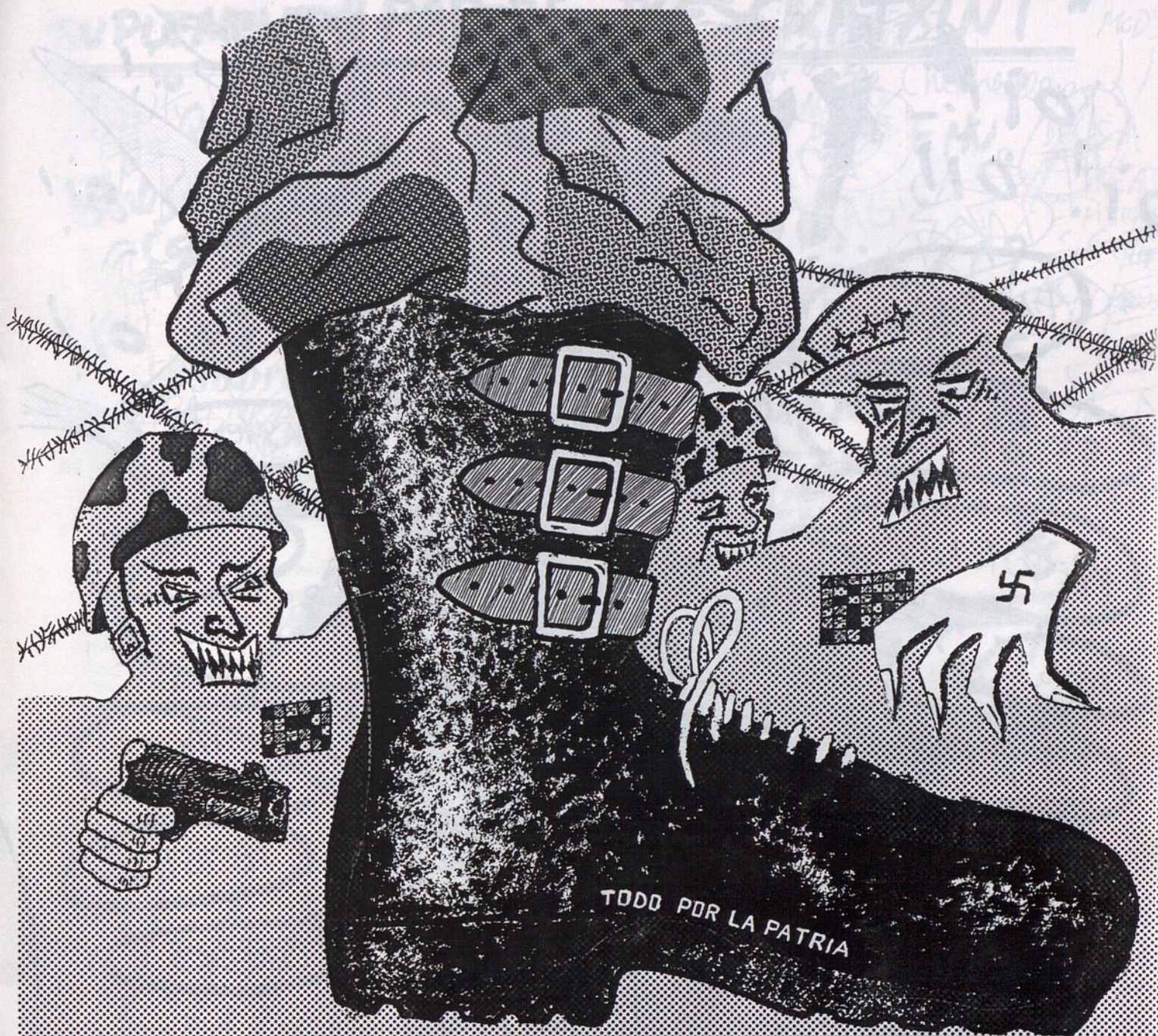
TOT HAVIA ESTAT UN MALDON! ... ARA HE DECIDIT NO
FUMAR MES PORROS (ELLS EN DIUEN YORO)

...PAPÀ!
MAMÀ!

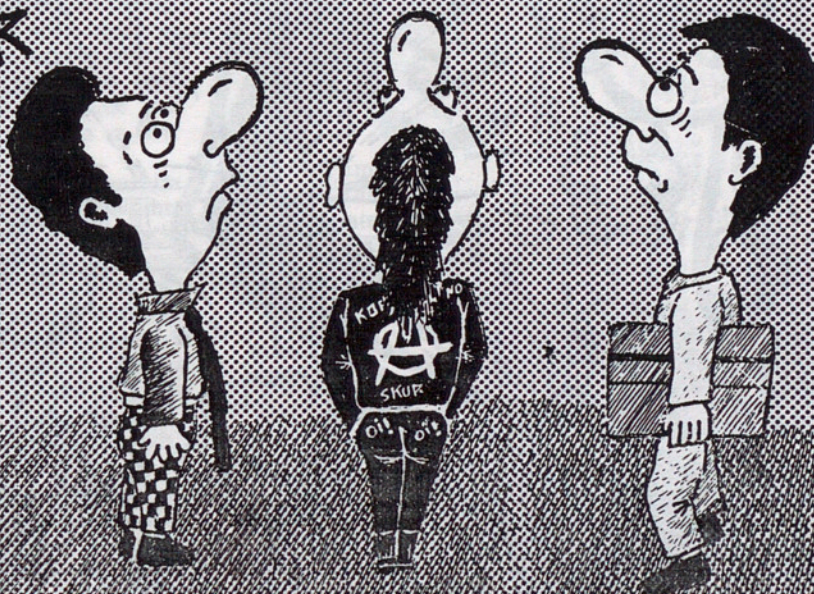

©
ERE
KIPOLL

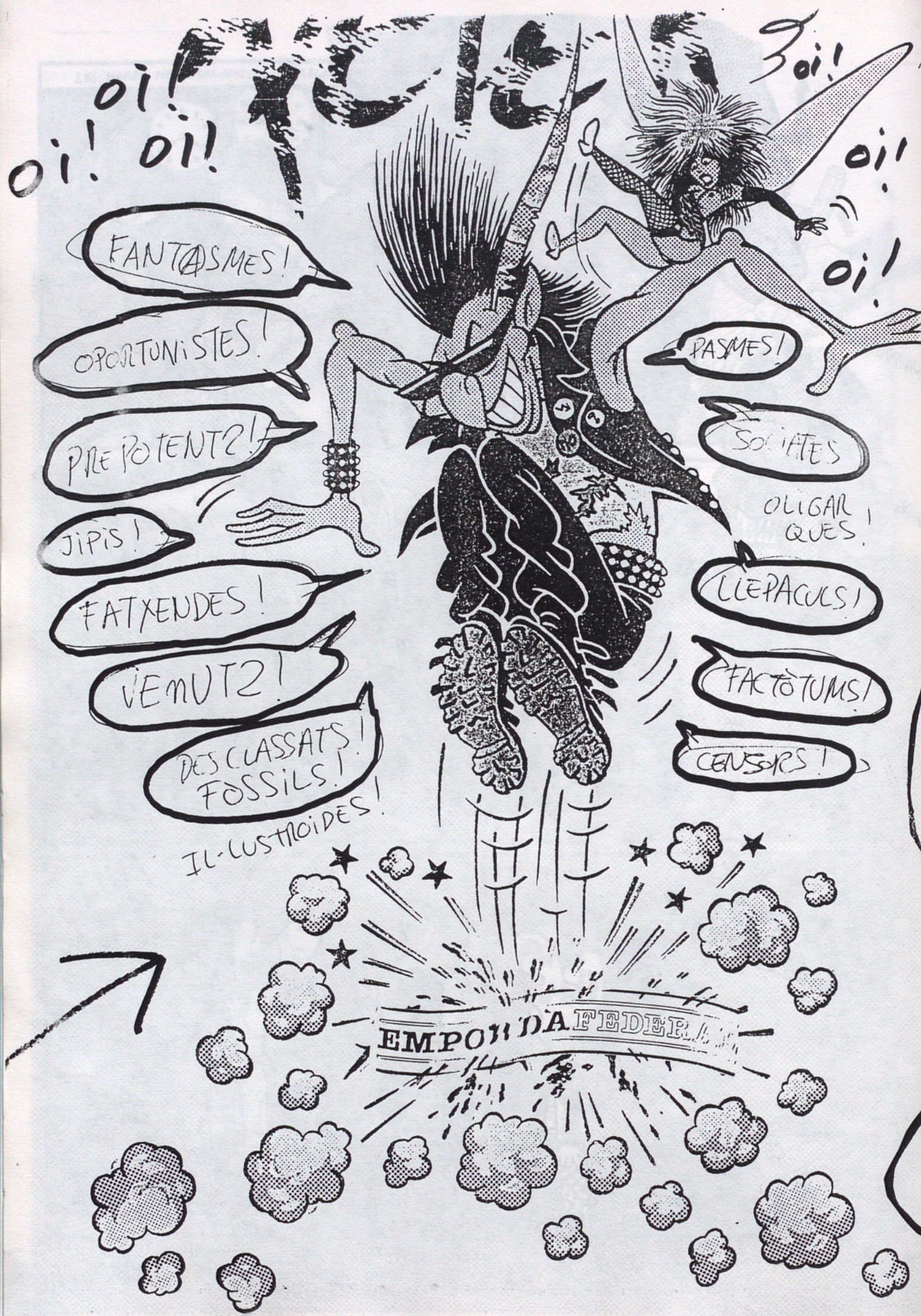

NO EL
DEIXIS
IREPIXAR

MILI
KK

© 1984

oi! oi! oi! oi! oi!

FANTASMES!

OPORTUNISTES!

PRE POTENT2!

JIPIS!

FATXENDES!

VENUT2!

DES CLASSATS FOSSILS!

IL-LUSTROIDES!

PASMES!

SOCIALES

OLIGARQUES!

LLEPACULS!

FACTOTUMS!

CENSORS!

EMPEGNADA FEDER

QUIN PAL!
 POBRES!
 COLOS!
 HIL!
 COTE!
 NEW!
 PETU!
 A BARALLO!
 STRAYCATS!
 SKA!
 LLETRES!
 OBERLES!
 KILL!
 MALLARME!
 EIN!
 TAGICAL!
 avò 277
 A Montserrat Vayreda,
 sobre la cultura empordanesa
 TERSERMUNDIST@
 Benvolguda poetessa i amiga
 Carter i en Met Lloveras som en aquest EMPOR-
 DA FEDERAL, on hi trobem a faltar el malagua-
 nyat Juli Vert i on honorarem, plegats, el Fages
 «Himme nou a l'Empordà» ja cridava «tots
 ls» a donar-nos les mans.

A viat
 d
 vintem
 plaent
 omplir el
 -o qui no te grapa
 teatral...
 Però com l'au fènix ha ressorgit sempre de
 les cendres i avui és una capital de 32.000 habi-
 tants que acull hospitalàriament tothom

Figueres, amb fama
 de liberal, progressista,
 oberta, comercial, presumida,
 per molts, però també bescantada
 per algun dels seus fills que,
 caure en el cofoisme, exagera
 per no
 per l'altre
 cantó i peca d'iconoclasta
 disfressat d'en-
 fant terrible.

Però la ciutat es manté viva
 i ac- tiva, actual,
 atenta a tot el que és mov

Montserrat
 Vayreda
 Foto: Meli

-Follow me-

S H I T

Ja en el Flip em vaig posar almogàver, en punt començarem a jugar a billar. Cada vegada que jugava, la natgera enrera, els pantalons -uns levi's tronats i apedaçats- li emmarcaven la conjunció astral. La pallissa va ésser sonada, i això que tinc la mà trençada amb el billar.

Més tard, a la Barca, em va explicar amb pèls i senyals que ja prenia el sol amb biquini. La descripció de geografia femenina provocà la braç del meu berrat trempaire i jo, que sóc un tímid de mena, li foto barres avall la proposició més deshonest a que he fet mai a femella vivent.

- "Ja em pensava que eres un neula i no m'ho demanaries mai. Què tal a casa teva a Roses ?".

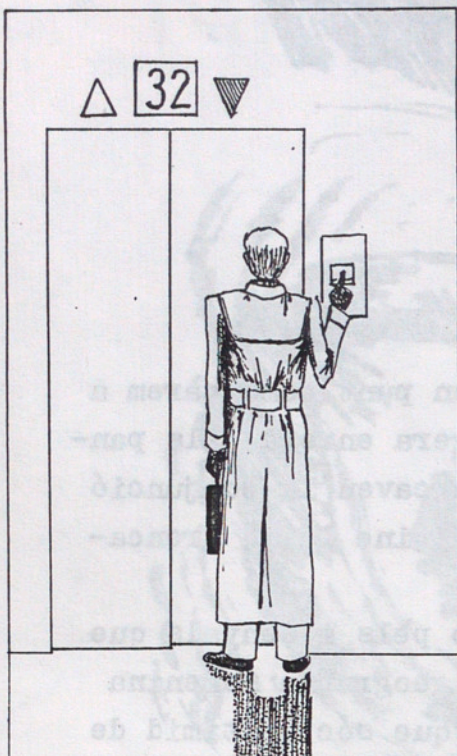
En pujar a l'erra-cinc, amb la mà esquerra, va posar una cinta d'AC/DC, la cançó era "RIDE ON" . La mà dreta, en un tres i no-res, practicava l'antic joc de l'escups o t'escanyo amb el meu germà petit.

Tenia traça en pujar i baixar pells, encara no erem a la carretera que les cames ja em feien figa. Una escalforeta m'envaïa el cos en alanades. Les respiracions d'ambdós s'acceleraven, a saber que s'estaria fent amb l'altra mà. Jo tenia els mugrons durs i, quan ella canvià el ritme de treball sobre el ferro, s'inicià una mena de formigueig molt agradable. Tot es difuminava per moments.

La darrera visió terrenal que recordo va ésser la de les llums del Chic. El nirvana fou interromput per un espetec, un sotrac, un sacseig i un cop.

Jo jeia a pocs metres del cotxe. Una barana de pont l'havia partit i esbocinat en trossos fumejants. La visió del seu cos fet miques m'esfereí, però, instintivament, vaig comprovar la meua integritat. Hi era tot jo, fins me'n sobrava. La seva mà, seccionada a l'alçada del canell, encara s'agafava a la meua eina. Ara la tinc dissecada i guardada en un calaix. Tan sols amb la mà d'ella puc aconseguir l'orgasme.

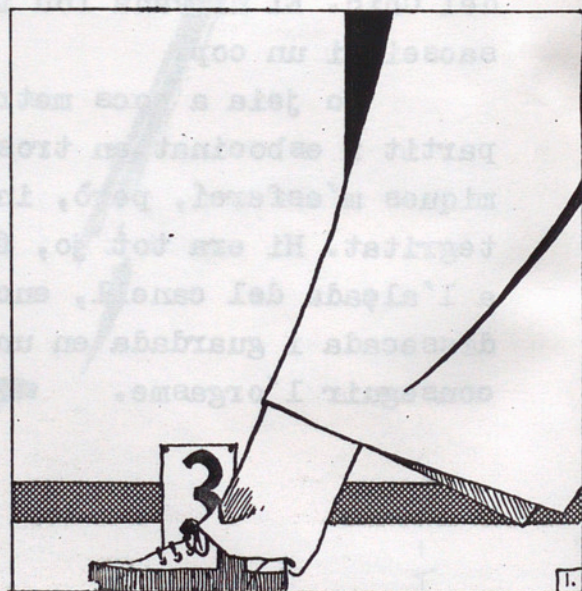
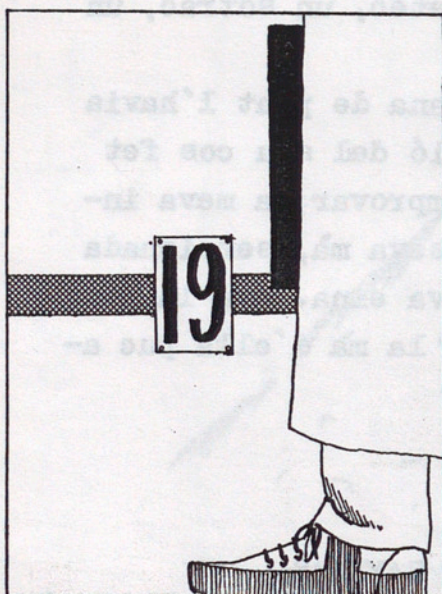
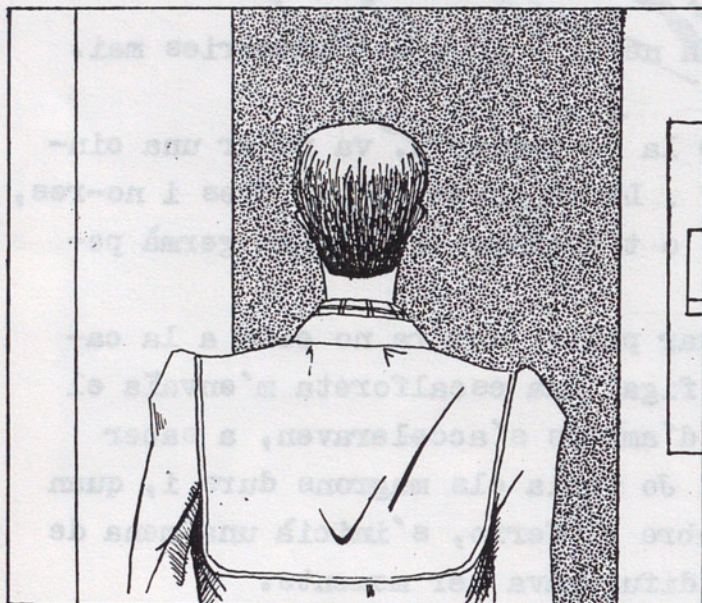
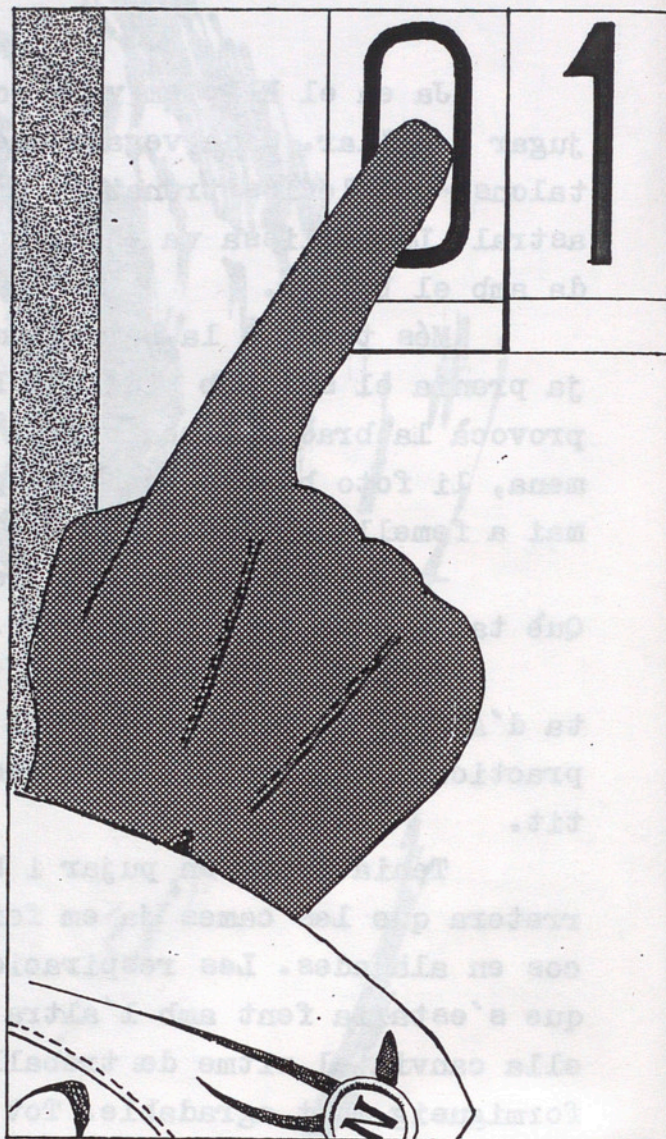
ASCENSOR

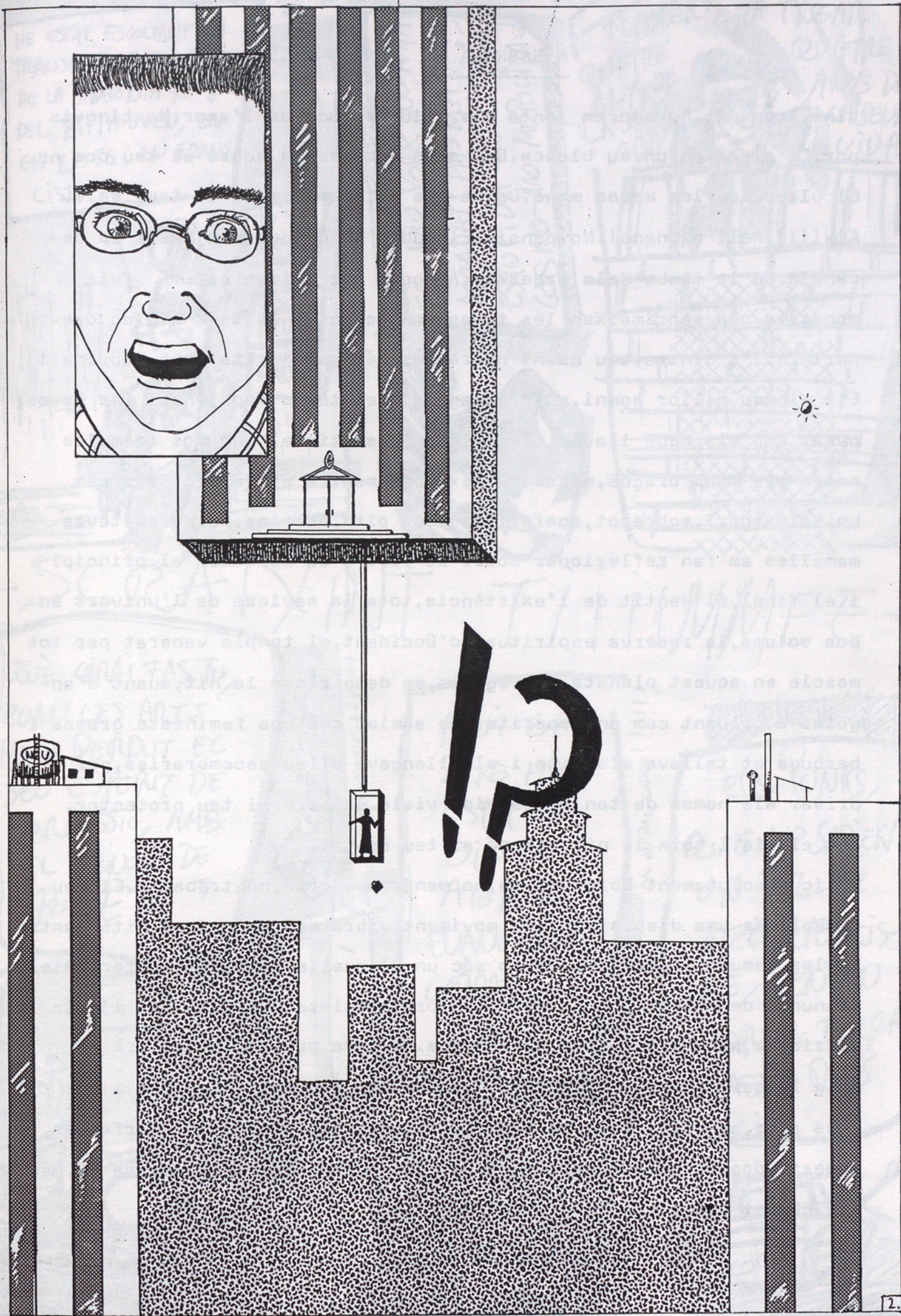

IDEA I
GUIXOTS
D'AQUESTA
ABSURDA
HISTÒRIA:

H-88

Vine. Acosta't. Aprendrem junts els lliures jocs de l'amor. No tinguis por. El plaer és un au blanca. Deixa-la assolar-se sobre el teu cos nu. El plaer són les meves mans. Deixa-les lliscar damunt la teva pell. Aixííí! Molt bé, nena!. No pensis. El pudor no condueix a res i la decència és la tomba dels orgasmes. A poc a poc aniran caient els monstres que reprimeixen les teves sensacions i la teva líbido despertarà. I a dintre teu no hi haurà res més que jo. Ets meva, Sabrina!! Ets el meu millor somni, voldria agafar les teves mans entre les meves, besar amb els meus llavis el teu cabell, sentir el teu cos tremolós entre els meus braços, mirar-te fixament mentre et faig l'amor com un salvatge. I, sobretot, agafar els teus pits, Sabrina, maca. Les teves mamelles em fan reflexionar sobre la vida i la mort. Són el principi i el final, el sentit de l'existència, tota la saviesa de l'univers en dos volums, la reserva espiritual d'Occident, el temple venerat per tot mascle en aquest planeta. De vegades, em desperto a la nit, suant d'angoixa i cridant com un esperitat. He somiat que una feminista grassa i barbuda et tallava els pits i els llençava a les escombraries, per privar als homes de tan esplèndida visió. Jo seré el teu protector. Tot el dia i tota la nit estaré al teu costat. Estic absolutament boig per tu, no menjo, no dormo, no treballo. El meu cervell és una diapositiva: el moviment vibratori dels teus pits mentre balles damunt l'escenari. Jo no sóc un d'aquells mascles espaterrants d'anunci de colònia, ni un atractiu protagonista d'alguna pel·lícula americana, però tot i aixó seràs meva. La teva presència omplirà de goig la meva cambra, la teva pell endolcirà els meus llençols i els teus pits, aquestes dues protuberàncies carnoses, rodones i perfectes, aquests dos monuments de l'anatomia, seran el coixí on reposarà el meu cap durant les llargues nits d'hivern.

=====

HE ESTAT ESCOLTANT LA
TRANSCRIPCIÓ PER PIANO
DE LA SINFONIA N° 8
DEL BIITHOVEN, ERA
EN LISTS, EN FRANS
LISTS

PLORA
MALEIT
COLOM

JO SÓC
ROVER

SEM
PRE

ROVISTA

EL NIU YORK NO M'HA
AGADAT PAS MAI...
ESTUPIDA CIVILITACIÓ
COSMO-MO-MOBILITAT

FLAUBERT VA TRIGAR
QUATRE ANYS DE LA SEVA
VIDA QUATRE ANYS DE LA SEVA
VIDA

-SCRATXINT TIIIIIMME-

QUÈ CARAI FAS TU,
QUAN LES ARTS
HAN PERDUT EL
SEU ESPERIT DE
CORROSIÓ, AMB
EL COGNOM DE
POEETA?

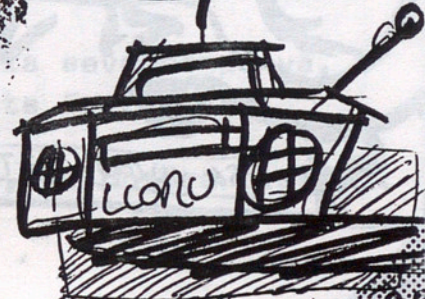
AVUI TOT
AIXÒ HA
ESTAT UN
DIA
ATOMIC,
EVANESCENT,
CARDAT I
MAGNE.

ELS PUNKS,
QUE NO SABIEN
UN PÈL DE
NEOCLASSICIS-
ME, TENIEN
FORÇA FORÇA
MASSA PÀS

Ai...
Nihilisme!

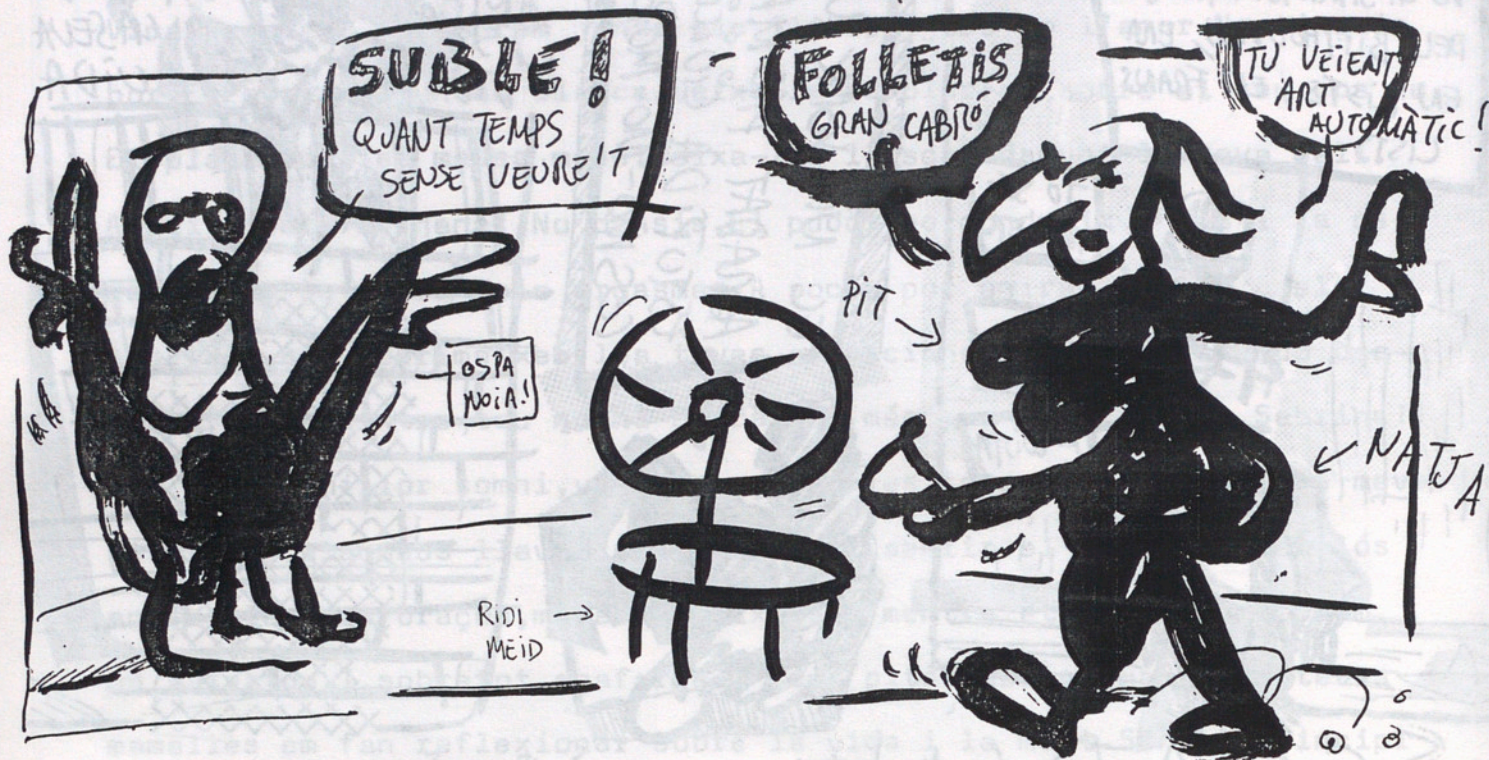
COM
QUALSEVUL
ALTRE.

ON HEU
VIST
L'OMBRA D'UN
DE
ZIGLA

AUTOMÀTICS

HISTÒRIA DE REALISME PORQUISSOT I DIRTI

JA NO ET VULL, FOLLETIS!

→ TEMA DEL DIA ←

↳ "Olimpiades! ...Però, i les fabes?" No voldriem pecar d'excessivament materialistes, però els DECIBELIOS no van gaire desen caminats. Aem venent imatge per fora, però al barri del Raval no crec que ho vegin gaire clar.

Per postres, ens hem d'empassar tota la moguda de la maskota. Sabem, però, que la indignació del ~~genere~~ honorable és deguda, a part del mosqueig perquè els socialistes s'ha endut el pastís, a que no li van acceptar la mascota que personalment va dissenyar i presentar a concurs.

L'equip de L'EMPORDA FUNERAL ha pogut aconseguir en exclusiva aquests dissenys, no tan innovadors com el gos d'atura però Déu n'hi do.

↳ Així mateix us oferim la mascota que el nostre equip de dissenyadors va estar realitzant però que desgraciadament tampoc va guanyar. Es de suposar que si ho hagues fet, no seria criticada amb allò de "el meu fill de cinc anys ho pot fer i encara millor"

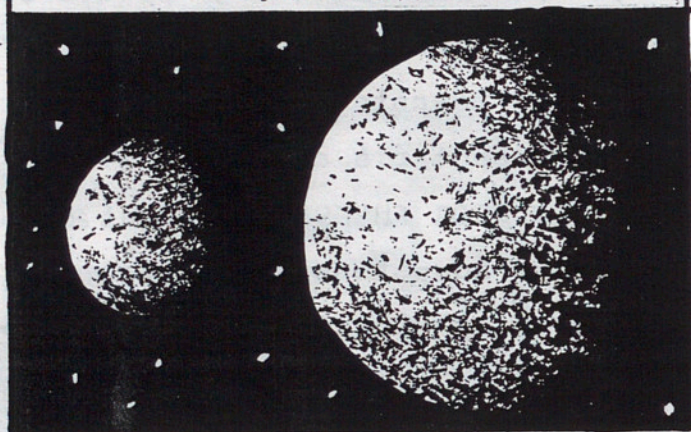

- ① «CIUET», el disseny del President.
- ② «CIUETA», la seva companya, ideada per Marta Ferrusola.
- ③ «MINGUET», el nostre disseny.

EL POETA GALACTIC

FA MILIONS D'ANYS QUE A LA NOSTRA GALAXIA HI VA HAVER UN POETA QUE VA DESTACAR ENTRE TOTS ELS POETES PER LA SEVA BOGERIA DE FER REALTAT LA SEVA POESIA

PER FER-HO VA ESCOLLIR UN PLANETA EXANIME, SENSE VIDA.

EL VA REPOBLAR D'ANIMALS I PLANTES

ELS QUALS VAN ANAR RE-PRODUINT-SE I EVOLUCIONANT

FINS ARRIVAR A UNA RAÇA QUE FOU SUPERIOR A LA RESTA, I QUE VA IMMORTALITZAR EL POETA, ANOMENANT-LO...
DÉU

PERÒ TAN SOLS ES TRACTA D'UN POETA, UN POETA GALACTIC

JARDINS DE STÒNIA

Que de futur no en queda és una falàcia. Cub de sopa en un cubell. Tota acció admet una reacció. Disparem bacallans contra els capellans. Futur és passat més present. Doneu-li l'englantina al pobre vidre. El discurs s'argumenta des de la burgesia obsoleta i rampinyaira. Un iglú surant pel Mare Imbrium no és seguir els cànons de la il·lustració. Ho sé del desig. Fressisme, fressàcia, fressocràcia i John Cage. Beveu diaris benvolguts drapaires. Som l'estora que l'entrellat social aprofita per l'engrunació. Em refredo força sovint.

Que no en queda de futur una falàcia és. Atzur de mil glaçons poètics sucats d'Adn, et cobejo. La pallassada suau de la Convergència tendeix cap a la infinitud. Schumann i Joan Rotten són l'equipol·lent d'un bon Ligeti György. El dadà és un isme: és un arcaisme. Walt Disney és tan nodridor com una crema Dalky. Tal·leu-li l'aorta. Ja us heu subscrit a Nietzsche Interview?. La vaig estimar la daina, es deia Estel Maiakowski; després tot se'm va ennitir. Plum Cake té regust d'anglicisme. Els col·legis són el primer graó cap a la selecció esmentada per Huxley. Si en Brossa diu: Fills de puta!, l'expressió esdevé lúcida i harmònica. He patit les veus dels refedors als meus llibres d'història. Era colrada com la canyella, em delia la seva llengua. M'estimo el meu codi lingüístic natural i, tort sense necessitats de feina agrimensòria o social, rebutjo la colonització dictatorial i uniformista d'un denaf imposat. La gitana collia llimones a la claveguera i els ratolins Mickey Mouse i Jerry se la miraven.

Que no en queda de falàcia és un futur. Pel Swann del cantó. Onomatopeies del meu record: no cesseu de besar-me els mugrons. Un conill blau creuà el Walhalla. Hom somniava centenars de llums vermells fora del poti-poti integracionista. Vindré a sopar a casa teva. Oh!, Marion Bloomfield, Marion, Marion Bloomfield... On resta ara la teva miratja?. Quinze eren els entesos que no feien melmelada. Les àvies es boteixen d'arrugues i de crits. T'ho recomano: Plora!, silent estúpid. Unir grafia amb meconi pot ser un bon destí. Em capbusso en aquell frec a frec de melodia melonada. Desconnecto la seva ràdio. No voldria pas marxar.

SEBASTIÀ ROIG

⚡ Sèmen.

L'esperma tebi de migdia.

Eva clou Adam en un abraç,

l'abraça i l'estreny al terra.

Ell canvia la veu per nombrar-li suau
les galtes i el mentó
que el besen.

Per dir-li: arreu Tu, l'únic Tu, tot Tu.

Els fruiters i les aus
de vergonya fermen els ulls
i els mig obren.

El sotventre del paradís
gruny com una hiena en zel.

El bec d'una cadenera,
de la mà d'un déu joliu,
aprofitant el son d'Eva,
li posa al lloc del clitoris
una fulla de julivert.

➡ Angel Custodi.

⚡ Mort a les plantes, repugnància dels jardins!

Abortament dels plançons! engarrinxament de les roses!
mutilats els branquillons! decapitades les poncelles!

esmoreïdes les violes amb suc repel.lents...

Panseix!, amputa les tulipes! pétal a pétal, trempa.

Guaita! ja han enfollit les clavellines;
si sobreviuen, serviran de llenya verda.

Mort a les margarides traïdores!

Mort als gladiols! a les veròniques!

Trempa amb la vegetació inerta!

La sàvia malura estrangolarà i podrirà les tiges. Ja són
marcides les magnòlies, masacrats els horts, rega per rega.

Linxem els lliris, que els insectes trituren les parres.

Degolla flors, rierols de saba. Fins la mort, trempa.!

➡ Angel Custodi

EXTRACTE DEL FITXER ESPECIAL DE LA POLISIA

RESERVAT ALS SUBJECTES MES SUBVERSIVS,

DEPRAVATS, MALIGNES I SADICS.

(Traduït del castellà - i corregit)

ANGEL CUSTODI
I ARMANDO BULLA

Elements molt perillosos. Treballen junts i combinen amb les seves activitats terroristes. Mentre el primer és tristament conegut per les seves poesies subversives i pornogràfiques, el segon es dedica a propagar teories marxistes.

Armando Bulla disfressat d'Angel Custodi

RITXI VALENS
SAYERAS

Energímen dignes de ser presentador del "Oh, sí, no vengo". Ex-participant de "Si lo d'una bona quantitat de retrats de Humphrey Bogart, així com de l'edició original de la caixa del boss.

Confessa

Tecaòfil convicte. Aviador-Dro-maniac, amaga correspondència íntima amb Serando Carlsallar. Com a disuixant, és responsable, entre altres barbaritats, de "Capità Catalònia" del que s'excusa an al·lò de «no es podia ser res més, aleshores»

SEBASTIA
«SNAKE FINGER» ROIG

perant en el proper disc de Poch

PERE «KILLER» RIPOLL
(va de París)

Conegut militar de profundes conviccions alterna amb individus de dubtes inclinació moral i disuixa com a

FRANCESC ANTÒ

Supervivent del 77, amb clares inclinacions massoquistes

Amant del rock simfònic i en general dels anys 70 més nefastos (d'aquí el seu sobrenom).

Es considera una persona o menys normal ha estat definit com a cumbià, jipios apaja i d'altres qualificatius que, cal dir-ho, no fan justícia. Al cap de la fi, ha llegit la

Atenció!
S'espera una immediata afluència de nous sospitosos!!

EL FANSÍN
KIMERÍKAOTÍKOMÍKAÍRE
DE L'APALANKE SIUTADA

